

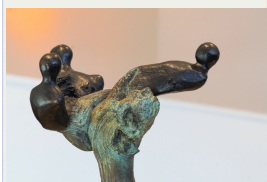
Orde van Dienst 4 mei Aanvang 10:00 uur in De Verbinding

Thema: Vrijheid en vrede

De Verbinding



Protestante wijkgemeente Spijkenisse



Teksten:

mevr. Gera van der Linden

Ambtsdragers:

Jan Koudijzer, Geert Blom

Lezingen:

Lenie Berghout

Orgel:

Peter Herrewijnen

Techniek:

Christian Prins, Bram Bezemer, Johan Deijl

Welkom en mededelingen

Openingslied: lied 15

(uit: geroepen om te zingen; m. lied 276 NLB)

Vrede voor jou, hierheen gekomen,
zoekend met ons om mens te zijn.
Jij maar alleen, jij met je vrienden,
jij met je last, verborgen pijn.
Vrede, genade, God om je heen,
vergeving, nieuwe moed
voor jou en iedereen.

Niemand komt hier vrij van het kwade,
niemand gaat hier straks weer vrijuit.
Niemand te veel, niemand te weinig,
niemand te groot, geen één te klein -
dit wordt verbeeld in woord en gebaar,
tot ooit en overal, wij leven voor elkaar.

Jij die ons kent, Jij die ons aanvoelt,
Jij die de hele wereld draagt;
kom naar ons toe, leer ons te leven,
help ons te zien wat ieder vraagt -
tijd om te leven, kans om te zijn,
een plek om nu en ooit, gezien, aanvaard te zijn.

Stil gebed

Bemoediging en groet

v.: Onze hulp zoeken we in de Naam van de Ene

A.: DIE LIEFDE IS EN GROND VAN ONS BESTAAN

v.: die ons stelt in zijn licht en ons roept tot haar dienst

**A.: DIE ONS VRIJHEID GEEFT EN ONS VERTROUWEN
VRAAGT.**

v.: De liefde en de vrede van God die als een Vader en
Moeder is,
levend geworden in Jezus zijn zoon en onze broeder,
zij met ons allen.

A.: AMEN

Kyriegebed, telkens afgesloten met lied 537 (Hemelhoog)



Glorialied: lied 634: 2

Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Gebod

Wij zingen: lied 701

Zij zit als een vogel, broedend op het water,
onder haar de chaos van de eerste dag;
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping,
wachtend op het woord totdat zij baren mag.

Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,
zoekend naar een plaats onder de hemelboog;
zij rust in de schoot, wachtend op het wonder
dat zich daar ontvouwt, verborgen voor ons oog.

Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,
maakt de tongen los, taal en getuigenis,
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;
niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is.

Want zij is de Geest, een met God in wezen,
gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid;
de sleutel is zij, toegang tot de Schriften,
vogel uit de hemel, witte vredesduif.

Aansteken van de kaars

Over vrijheid gesproken...

Eerste lezing: Exodus 17: 8-16

⁸In Refidim werd Israël aangevallen door de Amalekieten. ⁹Toen zei Mozes tegen Jozua: 'Kies een aantal mannen uit en trek met hen tegen Amalek ten strijde. Ikzelf zal morgen op de top van de heuvel gaan staan, met in mijn hand de staf van God.' ¹⁰Jozua deed wat Mozes hem had opgedragen en trok tegen Amalek ten strijde, en Mozes ging naar de top van de heuvel, samen met Aäron en Chur. ¹¹Zolang Mozes zijn arm opgeheven hield, was Israël de sterkste partij, maar liet hij zijn arm zakken, dan was Amalek de sterkste. ¹²Toen Mozes' armen zwaar werden, legden Aäron en Chur een steen bij hem neer, zodat hij daarop kon gaan zitten. Zelf gingen ze aan weerszijden van hem staan, om zijn armen te ondersteunen. Daardoor konden zijn armen opgeheven blijven totdat de zon onderging. ¹³Zo versloeg Jozua het leger van Amalek tot de laatste man.

¹⁴De HEER zei tegen Mozes: 'Leg deze overwinning in een oorkonde vast, zodat niemand die ooit zal vergeten, en overtuig Jozua ervan dat ik zal zorgen dat niets op aarde nog aan het volk van Amalek herinnert.' ¹⁵Toen bouwde Mozes een altaar, en hij noemde het 'De HEER is mijn banier'. ¹⁶Hij zei: 'Omdat Amalek de hand heeft durven opheffen tegen de troon van de HEER, zal de HEER strijd voeren tegen Amalek, in alle komende generaties.'

Wij zingen: psalm 27: 1 en 7

Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!
 Waar is het duister dat mij onheil baart?
 Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,
 in zijn bescherming ben ik wel bewaard!
 Of zich de boosheid tegen mij verbindt
 en op mij loert opdat zij mij verslindt,
 ik ken geen angst voor nood en overval:
 het is de Heer die mij behouden zal!

O als ik niet met opgeheven hoofde
 zijn heil van dag tot dag verwachten mocht!
 O als ik van zijn goedheid niet geloofde,
 dat Hij te vinden is voor die Hem zoekt!
 Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!
 Hij is getrouw, de bron van alle goed!
 Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,
 wacht op de Heer en houd u onversaagd.

Tweede lezing: Psalm 12

²Grijp in, HEER! Niemand is nog trouw,
 geen mens spreekt nog waarheid.
³Ze beliegen elkaar allemaal,
 vals en verraderlijk is hun woord.
⁴HEER, snijd hun valse tongen af,
 snoer de monden vol grootspraak
⁵die zeggen: 'Met onze tong zijn we sterk,

onze mond helpt ons, wie kan ons aan?’
 6Zwakken en armen zuchten onder het geweld –
 ‘Om hen sta ik op,’ zegt de HEER,
 ‘ik breng de redding die zij verlangen.’
 7De woorden van de HEER zijn zuiver
 als zilver, gesmolten in de smeltkuil,
 gelouterd tot zevenmaal toe.
 8Behoed hen, HEER,
 bescherm hen steeds tegen dat volk.
 9Overal sluipen verraders rond
 en onder de mensen verbreidt zich het kwaad.

Wij zingen: lied 407a

(uit zangen van zoeken en zien; m. lied 1010 NLB)

Wij die met eigen ogen de aarde zien verscheurd,
 maar blind en onmeedogend ontkennen wat gebeurt:
 dat oorlog is geboden en vrede niet mag zijn,
 dat mensen mensen doden dat wij die mensen zijn.

Wij die nog mogen leven van hoop en vrees vervuld,
 aan machten prijsgegeven, aan meer dan eigen schuld,
 wij die, God weet hoe verder, tot hiertoe zijn gespaard,
 dat wij toch nooit erkennen het recht van vuur en zwaard.

Dat wij toch niet vergeten waartoe wij zijn gemaakt,
 dat diep in ons geweten opnieuw het licht ontwaakt,
 dat in ons wordt herschapen de geest die overleeft,
 dat onze lieve aarde nog kans op redding heeft.

Overdenking

Wij zingen: lied 451

(uit zangen van zoeken en zien)

1. Het kwaad heeft niet het laat - ste woord
 al tiert het we - lig, oe - ver - loos:
 het is als gras dat e - ven groeit,
 maar door de zon al snel ver - schroeit.

Het kwaad heeft niet de heerschappij
al toont het zich almachtig, vrij,
kleineert het mensen mateloos:
het gaat ten onder vruchteloos.

Wie weerloos voor het goede kiest
weet dat hij schijnbaar macht verliest:
maar tedere bewogenheid,
beschaamt het onrecht, wint de strijd.

Wie kwetsbaar in het leven staan,
zij zullen niet ten onder gaan:
in hen ontwaakt de levenskracht
die slechts uit God wordt voortgebracht.

**Dankgebed en voorbeden,
telkens afgesloten met lied 400a**
(uit gezangen voor liturgie)



Stil gebed, onze Vader

Inzameling van de gaven

- 1e:** Diaconie
- 2e:** Beheer en onderhoud.
- 3e:** KiA noodhulp in Aktie

U kunt uw bijdrage overmaken naar de wijkkas van
De Verbinding op rekeningnummer NL84INGB0009475893 onder
vermelding van het doel of doelen van de giften.

Slotlied: lied 49 (uit zingenderwijs; m. Lied 868 NLB)

Ga dan op weg naar een toekomst van vreugde en vrede.
Zoek reisgenoten om samen die weg te betreden.
En valt het zwaar, steun en bemoedig elkaar,
liefde verlicht dan je schreden.
Ga dan op weg om je eigen geluk uit te delen.
Zo kunnen wij wat gebroken was, liefdevol helen.
Geen hongersnood: wij delen samen ons brood.
Er zal genoeg zijn voor velen.

Ga dan op weg, deel je dromen, je hoop, je verhalen.
Geef elkaar kracht om, op zoek naar nieuw leven, niet te
falen.
Als wij dat doen, blijft onderweg 't visioen
liefde en warmte uitstralen.

Wegzending en Zegen